

[Ministeren for Grønland]

ke-hjemmehørende personalegrupper i Grønland, men den disponible indkomst efter fradrag af indkomstskat er dog fortsat normalt højere end for tilsvarende lønmodtagergrupper i Danmark.

Hovedsigtet med den af staten førte lønpolitik for det offentlige område i Grønland har været en udjævning af lønforskellene mellem det hjemmehørende og det ikke-hjemmehørende personale, og regeringen er af den opfattelse, at den hidtil førte lønpolitik, som støttes af Grønlands hjemmestyre, må fortsætte med de korrektioner, der følger af udviklingen fra 1971 til 1981.

Det har været regeringens håb og ønske, at man ved frie forhandlinger kunne nå frem til nye overenskomster i Grønland inden for de ovennævnte forudsætninger.

Det er da også lykkedes at forhandle sig til rette med flere grønlandske lønmodtagerorganisationer og med Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark, men som indledningsvis nævnt er dette ikke lykkedes under forhandlingerne med Radiotelegrafistforeningen af 1917. Foreningen accepterer ikke ovennævnte forudsætninger og har stillet krav om forhøjelser, der med den forventede afsmitning på andre overenskomster vil medføre en tilbagevenden til forholdene før 1971, hvor den disponible indkomst for ikke-hjemmehørende grupper lå langt over tilsvarende løn i Danmark.

Landstinget har udtrykt alvorlig bekymring for de følger, en yderligere forlængelse af arbejdsstandsningerne kan få for det grønlandske samfund. Med de store afstande og sårbare trafikforbindelser er det af yderste vigtighed, at kommunikationen fungerer effektivt. Der kan desuden opstå risiko for, at de sikkerhedsmæssige forhold i området forringes.

Regeringen er ligeledes af den opfattelse, at der er tale om et særdeles samfundsvigtigt område, og at en yderligere forlængelse af arbejdsstandsningerne kan få vidtrækkende konsekvenser for Grønland. En tilsvarende konflikt på samme område i 1977 blev ved lovindgreb bragt til ophør efter ca. 3 ugers forløb.

En imødekommelse af Radiotelegrafistforeningen af 1917's krav vil betyde et brud med den lønpolitik, som staten siden 1971 har ført i Grønland, samt medføre, at omkostningsniveauet presses voldsomt i vejret.

Regeringen er derfor af den opfattelse, at de opsagte overenskomster bør forlænges indtil 31. marts 1983 og således, at der stilles en beløbsramme til rådighed for forhandling mellem parterne.

Lovforslaget er tiltrådt af Grønlands hjemmestyre.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale det til tingets hurtige og velvillige behandling.

Dohrmann (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om afblæsning af radiotelegrafiststrejken i Grønland.

(Lovforslag nr. L 67).

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget.

Grove (KF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved på det konservative folkepartis og fremskridtspartiets vegne at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme.

(Lovforslag nr. L 68).

Lovforslaget har til hensigt at ophæve lovens krav om hovederhverv og særlig uddannelse som betingelser for at erhverve landbrugsejendomme. Da disse bestemmelser efter forslagsstillerens mening virker hæmmende på landbrugets udfoldelsesmuligheder, er det vort håb, at lovforslaget vil blive positivt modtaget og gennemført i denne folketingsamling.

Gammelgaard (KF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig hermed at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlige veje.

(Lovforslag nr. L 69).

Jeg henviser i øvrigt til lovforslagets bemærkninger.

Dohrmann (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg tillade mig at fremsætte:

[Dohrmann]

Forslag til lov om ændring af postloven. (Ophævelse af monopolet).
(Lovforslag nr. L 70).

Jeg skal i øvrigt henvise til lovforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager dette.

Ebba Strange (SF):

Hermed tillader jeg mig som ordfører for forslagsstillerne at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om offentligt ansattes yringsfrihed.

(Beslutningsforslag nr. B 9).

Som det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, kan forslagsstillerne forestille sig, at offentligt ansattes yringsfrihed bliver fastslået i forbindelse med offentlighedsloven eller en kommende forvaltningslov.

Det fremgår af statsministerens skriftlige åbningsredegørelse, at regeringen i folketingssamlingen 1981-82 vil fremsætte forslag på disse to områder.

Det er endnu ikke forslagsstillerne bekendt, om der i disse forslag er indeholdt regler om yringsfrihed. Men vedtages det her fremsatte beslutningsforslag relativt hurtigt, vil den vedtagne beslutning kunne indgå i justitsministerens forslag.

Det skal dog pointeres, at forslagsstillerne helst ser en særskilt lovgivning, der fastslår offentligt ansattes yringsfrihed.

Vi er helt på det rene med, at der kan være forskelle mellem regeringens og forslagsstillerne opfattelse af, hvordan en sådan lovgivning skal udformes. Men debatten om disse spørgsmål kan vi tage, når vi ser regeringens udspil. Under alle omstændigheder ville retsregler betyde, at den nuværende retsikkerhed for offentligt ansatte ville blive fjernet.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg forslaget til tingets velvillige behandling.

Waldorff (VS):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om politisk efterretningsvirksomhed over for produktregistrets medarbejdere.

(Beslutningsforslag nr. B 10).

Jeg skal i øvrigt henvise til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager det.

Skriftlige redegørelser:

Industripolitisk redegørelse af 27/10 81.
(Redegørelse nr. R 3).

Industriministeren (Erling Jensen):

Som det vil være tingets medlemmer bekendt, fremlagde jeg den 14. maj 1981 en industripolitisk redegørelse*), som imidlertid ikke dengang kom til debat.

Jeg har fra forskellig side fået tilkendegivelser om ønskeligheden af en industripolitisk debat her i tinget og har gerne villet imødekomme ønsket herom. Jeg afgiver derfor hermed en kort industripolitisk redegørelse.

Grundlaget for den industripolitiske debat, der nu skal føres, må imidlertid nok i alt væsentligt blive redegørelsen fra maj, som jeg derfor har vedhæftet som bilag.

Denne redegørelse er udtryk for regeringens faste forsæt om at tilrettelægge en politik, der kan sikre en fortsættelse af den positive udvikling i industriens konkurrenceevne og dermed i industrieksporten, som har fundet sted i 1980-81.

Selv om der siden maj 1981 er taget en række skridt i retning af at realisere regeringens intentioner, er der et usvækket behov for at videreføre en politik, som kan sikre, at de opnåede forbedringer i konkurrenceevnen også på længere sigt kan fastholdes og udbygges. Kun derigennem kan vi skabe forudsætninger for den kraftige industrielle ekspansion, som er et af de væsentligste vilkår for, at vi i løbet af 1980'erne kan genskabe den nødvendige valutariske ligevægt og øge beskæftigelsen.

Jeg vil gerne først understrege den vægt, vi må lægge på at få erhvervsinvesteringerne bragt op på et væsentligt højere niveau. De har de seneste år ligget alt for lavt, og udsigten for 1981 er alt andet end tilfredsstillende. Fortsætter denne udvikling, vil det være meget vanskeligt at opretholde, endsiøge øge,

*) Folketingstidende 1980-81, forhandlingerne sp. 11354-11378.